

V
I
S

ALEXA
MARIA
MIHAELA

Editura Sfera
2011

Maria Mihaela ALEXA

VIS

Tehnoredactare: Maria Mihaela ALEXA
Foto, coperta I: Otilia ALEXA

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ALEXA, MARIA MIHAELA

Vis / Maria Mihaela Alexa. - Bârlad : Sfera, 2011
ISBN 978-606-573-137-0

821.135.1-1

Lucrare apărută sub egida
Academiei Bârlădene

Maria Mihaela ALEXA

VIS

Editura SFERA
Bârlad, 2011

Muza

Orbul a întâlnit muza.

Scoateți-mi ochii,
Lumina solară,
Surâsul vostru
și
Mimica voastră prefăcută,
Mă lepăd de ele,
Mă lepăd de toate!

Scoateți-mi ochii
să văd adevărul
și muza!

5

Vreau să fiu orbul
ce vede – năuntru-i
ce vede dincolo de capătul
lumii!

Vreau să simt muza
Cum se-ntrupează în inima mea!

10 ianuarie, 2007

Hora de iele

În fiecare seară,
luna-și pieptăna buclele-i blonde
și stele cădeau una câte una în inima mea.

Vise nebune în horă de iele se înălțau;
ii străvezii în zori regăseam pe alei
presărate cu praful din stele.

6 Cândva mi-am dorit să zbor:
lacrimi de rouă, aripi de stea,
parfum de înger și dragostea mea.

Eram atât de sigură că soarele răsare doar
pentru mine.

18.12.2009

Singurătate

Oraș pierdut... provincial,
Aleii de tei și de castani
Măsoară timpul printre ani
Spre-o piesă fără de final.

Ce urcă-n piept? O amintire
Însângerată-n cărămizi
Ori poate caută prin grinzi
Un cuib spre-n veci adăpostire.

Motiv de viață și de moarte
Oraș pierdut printre țânțari,
Tristețe, haos, bârfe, șoapte
Și muzică de lăutari.

Întunericul orb

Caut iubirea:
Degetele mi-au pătruns
până la cot
În zadarnica trudă.

În ochii tăi zăresc întunericul orb,
Zâmbetul leului învingător.
Iubirea! O fantasmă -
Cine mai crede-n ea?

8 Și inima mea moare câte un pic.

10 ianuarie, 2007

Intensitate

Jar
mocnit sub buturuga de stegar
stă-n așteptarea clipei
când va fi în stare să-și arate dragostea.
Mai adoarme sufletul îndrăgostit,
De știe
că iubirea ar putea muri când nu se
oglindește-n taina ochilor?

Mai 2011

Ce-aș vrea?

Aș vrea să cred că te iubesc
Aș vrea să cred în soare,
Dar teamă mi-e să nu greșesc
Și inima mă doare.

Aș vrea lumina să cuprind
În cântec și visare
Aș vrea iubirea să ating
Dar nu mă simt în stare.

03.06.2002

10

Destin

Inima s-a-ndrăgostit
de frunza
ce s-a lipit
ca de călcâiul lui Ahile.

Dorul

Ca-ntr-un cântecel de seară
Inima simt că îmi zboară,
Pe câmpii, pe deal în sus,
Unde oare s-o fi dus?

Ochii-s triști, inima plânge,
Las că poate nu s-o frânge!
Și-o veni o zi cu soare
Și-o să uite de ninsoare,
Și de vânt și de furtună,
Și de ploaie și de brumă,
Și-o fi iarăși primăvară
Într-o zi cu două soară!
Fie el și-un singur soare;
Deie Domnul să să răsaie,
Să fie și-un vânticel
Să ducă dorul cu el
Mai la vale, mai la deal,
Ca să vie cu alean;
Mai la deal și mai la vale
Pân' la casa dumitale.

Ninsori de flori

Ninge peste noi cu flori
de vișin,
de cireși amari, goldani,
de caiși puțin gălbui
și de piersici.

Un troian de flori de prun
de măr ionatan, domnesc,
cu miros de mălăieț.

12 Cad petalele de păr
bătut, apos și mustos,
din gutuiul cel pietros
și din cel fără cotor.

Ne-au acoperit zăpezi
Coborâte din livezi...

Ninge!

Astă noapte a nins.
Fulgi pufoși s-au desprins
De pe creștetul zarzărului tânăr,
Din cireșul ce-i bate la umăr.

Și-au pornit-o încet, prin văzduh,
Braț la braț, surâzând prin năduf
Trei petale ce nu-si spuneau vârsta.
Tremurând, n-au văzut nici fereastra

Și inima mea le-a surâs.

13

februarie, 2007

Petale

Cad flori -
Petale albe, mici și roz
Au părăsit copacul -
Și ninge-n cet.

Și fluturi mici,
În adieri molcome,
Înaltă visul din pământ
Pe umeri, spre lumină.

Calul troian

Alerga printre blocuri ciugulind
din mâna fecioarelor boabe de rouă
și se alinta culegând în dinți
virginitatea dimineții.

L-am ademenit
cu aroma dulce a florilor de tei
și, bătut peste crupă, a nechezat ca o iapă
înfiorată de cornul lunii.

Pe caldarâm pocnetul sec
al potcoavelor
se pierde-n orizontul roșu.
Mi-a rămas doar rânjetul sălbatic
al armăsarului negru.

15

05. 2004

Certitudine

Zâmbet săgetând din soare
Ziua veche, monotonă,
Gângurit de păsăruică
Într-o viață ce tresare.

Ochi gingași și piele fină,
Joc sprintar de căprioară
Flutură în prag de toamnă
Sufletul ți-l înfioară.

16.10.2010

Destinații

Există o lume în care totul se cântă,
Există o lume în care totul te-ncântă,
Există o lume a bucuriei,
Există o lume a copilăriei
În care maturi fiind ne-am întoarce
Cu sufletul, cu inima, cu dorul.
Există o lume a nostalgiei.

Într-un colț de inimă e soare,
Într-un colț de inimă e o floare,
Într-un colț de inimă e dorința
Și într-un colț de inimă ești tu.

17

Inima mea e lăcașul
În care stau înghesuite una peste alta
Toate câte nu pot să-și ia zborul.

03.06.2002

Piatră pe drum

Urmele pașilor tăi
le păstrez impregnate-n memorie
Cu parfumul trecutului
pierdut în praful amintirilor.

Sunetul pașilor tăi
îmi răsună ca murmurul
Picăturilor îndrăgostite
de ploaie.

- 18 Ecoul pașilor tăi mă face
să uit greutatea
Ce apasă, amintindu-mi
că
Nu sunt un diamant.
10 ianuarie, 2007

Tratative de pace

Soare
susținându-și pleoapele în raze obosite de
alergare.
Caniculă pierdută
în drumul către asfințit.
Pași șovăielnici dinspre mine spre tine.
Amintire. Refuz. Inimă frântă
în colbul urmelor cavaleriilor luptânde.

Aprilie 2011

Cai

Petalele trandafirilor ascunse-n coamele
cailor,
crupele calde zvâcnesc în surâsul zorilor -
purpură, soare, arderi intense.

Aurul grânelor sfârâmate
sub copite, sub copite nebune-ale murgilor
ce vin dinspre sudul solar.

20 Cad în răstimpuri petale
de nu-mă-uita și hergheliile vestului
estompează-nserarea ca reminiscentele
timpului tentacular.

Cad fulgi...mai albi ca uitarea,
mai triști ca timpul ce m-a părăsit
în pletele unui Făt - Frumos
ce mână caii nordului rece.

Somnul rațiunii

Mi-e frică să citesc
căci vine muza,
O muză mândră, ipocrită
Ce mă aruncă- mrejele visării
Și-mi pune pana-n mâna obosită.

Și versu-i slab și inima plăpândă
Și gându-i palid, gata de plecare...
Mai sper să fie conștiința trează
să nu accepte astă provocare.

2010

21

Selecție

Aleg bune de rele,
Fericiri de tristeți,
Speranțe de eșecuri,
Praful de stele.

Plouă cu piatră
Cerul plânge în hohot. Salbe de mărgăritare
s-adună-n târgul trist,
cuprins de neliniștea soarelui scurs
într-o altă gură de canalizare.

22

Nici diapazonul multicolor
Nu reușește să alunge
durerea feciorelnicei ierbi
ori livezilor văduvite de rod.

16.01.2011

Iubire strâmbă

Am vrut să mă ascund în umbra pașilor tăi;
Gleznele-ți râdeau de iubirea mea strâmbă...
Nu credeam că soarele-mi va ucide ultima
speranță.

Sufăr după roua buzelor tale;
Nămile caută parfumul pierdut printre stele,
Spuma ce născu pe - Afrodită
Spală amintirea scrisă-n nisipul melancolic.

Rătăcesc prin visul trecut de iubire;
Suflet pustiu, inimă spartă-n cristale infime -
Stau în genunchi și mâinile oarbe
Vor să te re-creeze -
Caută calea spre tine.

Despărțire

Mă simt pustie într-o lume moartă.
Indiferența m-a golit de sentimente
Și de visuri.
Totul a fost aruncat la gunoi.
Tomberoane întregi au luat drumul
Spre o altă nedreaptă destinație.
Răutatea din gânduri și vorbe
A distrus ultima citadelă.
Sufletul privește fără puțință carcasa ce nu-și
mai găsește chemarea
24 Spirit și carne, cer și pământ
Ultimul pas împreună, un ultim cuvânt.

16.01 2011

Nimb

E o problemă existențială
Să știu dacă ești, să văd dacă sunt.
Fără tine iubirea nu are morală
Și șoapta se lasă-nghețată de vânt.

Soarele se-nvârte pe cer printre astre
Ca-n razele lui să te-mbrace în zori;
Reflexe de lună s-abat în ferestre
În inimă-ncet să se nască fiori.

Apele curg din izvoare de rouă
Cu lacrimi iscate din ochii de zână;
Tot ce-i frumos și dat este nouă
În jurul iubirii de tine se-adună.

25

Fără de tine aerul nu mai e aer;
Ziua e seacă, noaptea-i prea noapte;
Soarele arde, briza e-un vaier,
Frigul prea gheață, zâmbirea e vagă.

Viața nu-i viață, e cruntă durere,
Fără de tine
Pornesc împietrit pe un drum,
În abis nenăscut, lipsit de speranțe.

Solo

Arhitectură rece, crudă de arcuri frânte-n
gotic orizont
din întuneric umbre fără preget
taie sculpturi de aripi în granit.

Lumina palidă a înserării tresare, zvârcolind
cu ochii stinși
și țipătul zvâcnește-n inimi surde
rupând o pânză albă de absid.

26 În noaptea singuratică a lumii pierdută-n ere
glaciare ieri
să pipăi, înghețat tactil mă doare,
mă strâng încet în ochi de barză-nfrânt.

În iris strâmt și strâmb și rece-n apăsare
e totuși cald ca-ntr-o placent-a vieților
născute-în apele primare.

02.07.2005

Cunoaștere

Mi-am înălțat privirea și fruntea a atins cerul;
Am întins mâna și-n degete am cuprins
Paradisul;
Încă un pas și-am pătruns în Infern.

Speriate, buzele s-au lipit,
Fiori de gheață s-au pornit
să urce ori să coboare
printre oase, pe spinare...

Încet, mâna s-a scurs spre tâmplă...
Nu-mi pare curat ce se întâmplă...
Era acolo și nu era,
dar poate trezi-se-va amintirea din ireal
și Totul va reveni la normal:
Ochiul din fântână va clipi cu-nțeles
Și Nu va mai fi mult de mers.

27

2003

Furtună

Cad flori -
Lovindu-se pe mare
De vechi catarge luptătoare
Și simt fiori.

Petale rupte, zdrențuite
Crâmpeie dintr-un vis pierdut,
Un rai ce-a fost și-a adormit
În amintirile latente.

28 Și feți-frumoși pe cai de mare
Străbat tot valuri după valuri
În căutare de balauri
Călăuziți de lumânări.

Se zbat în chinuri infernale
Un cer de păcură încins
Și un cazan de smoal-aprins
Ce-și url-a lor durere-n bale.

07.04.2003

Clipa de reculegere

Am adunat vapoare și bărci eșuate,
trenuri sărite de pe șine
scoase din uz de rușine
și gânduri puternic avariate.

Am ciocănit ușor, cu timiditate
și inima s-a descoperit înfrântă,
o viață cu fața topită
de lipsă de intimitate.

O imagine de coșmar...

29

Și-atunci, cu spatele la lume,
m-am întors și-am plâns
o zi, o noapte, o clipă din univers
un destin rămas fără nume.

Și-am simțit cum din lacrimi crește
umezeala în oase,
pe pereții triști de prin case,
și mor și stele și crini...

Nu..., nu e nimic de râs...

21.06.2004

Hemoragie

M-au invadat lupii.
Hulpave haite hăituiesc sufletul
Ostenit printre aure;
Colții rânjesc în luna ce scade
Și nu mai știu unde să mă ascund.

Sfredele de foc pândesc la cotiturile inimii
Să cad în genunchi, să mă împiedec, să pic.
Urlete-n noapte se-aud
Și sângele-mi bate la tâmple.

30

Tremur. Somnul nu-i somn,
E alungare prin vise; veghea
Mă strigă mereu, fără rost.
Mă pipăi și gol este locul...

Mursecă fiarele prada surprinsă
În piscul căderilor mari;
Pete de purpură colcăie-ncinse,
Covor s-a întins peste nori și-n zăpezi.

19.06 2002

Singurătate

Hercule-i trist.

Și-a îndeplinit toate obligațiile,

A pus suflet în toate,

Și-a depășit limitele.

Umerii stau aplecați către pietre,

Spatele a uitat de vertebre

Și ochii, da ochii, și-au pierdut strălucirea,

Idealul, îndârjirea.

E singur. În sufletul lui

Chilia e goală și inima pustie.

Dragostea l-a uitat

Și zâmbetul a căzut peste lume.

Versuri la căderea serii

Mi-a amorțit inima
Într-un spasm de iubire;
Ochii se-ntorc și te cată-n neștire;

Mi-a amorțit gândul
Pe o floare de iris;
Șoapta-mi te strigă îi limba lui Isis.

32 Mi-a amorțit mâna
Căutându-te-n fapte;
Doamne, ce trist e și cât e de noapte!

Ți-aud pașii rari
Călcând prin celule
Și sufletul meu cuprins e de tine.

05.06.2002

Căutări

Bat la ușa casei tale,
Doamne, fă să fii acasă!
Eu sunt robul dumitale,
Genele-mi încet se lasă!

Călător plin de păcate
Ochii naț ca să te caut!
Obosit de-atâta cale
Mulțumit aș fi și-n staul.
2002

Iertare, Doamne!

Iertare, Doamne,
Robului ce-n cale-ți iese
Cu ochi-n lacrimi și dureri adese,
Cu mâinile a rugăciune-aduse
Și cu privirile păgâne!

34 Iertare, Doamne,
Pentru vorba proastă,
Pentru rostirea plină de năpastă,
Pentru zicala plină de obidă
Culeasă dintre grâu și pălămidă!

Iertare, Doamne ,
Că-n iubirea-i mare,
Își uită rostul omul prin răzoare,
Și-n clipa fericită de-nchinare
Uitat-a , bietul și de luminare!

Iertare, Doamne,
Sufletul spre tine
Să se deschidă-n orice vreme vine,
Primește ruga prea împăgânită
Și inima pribeagă ce se vrea curățită!

05.06.2002

Starea de bine

Mă simt bine.

În palma care mă susține

Îmi culc capul pe degetul mare

Și mă-nfășor cu o floare.

Ochii ți-i văd în zare

Și dacă vreau pornesc la plimbare

Pe mână în sus, pe umeri,

Ori pot să visez la luceferi.

Mă simt bine

Cu tine.

Și când va fi, mă vei cuprinde

În tine, pământ, și mă vei acoperi

Cu flori.

04.2003

Nestatornicie

Sufletul meu - cântecul luminii
între două timpane alergând
Rătăcește sub povara păcatelor
îmbibate din zi în zi în apa
nestatorniciei asemenea bureților
cărați de asin.

36 Lacrimile durerii ascunse
 sub genele-i lungi
 Brazde adânci au săpat
 pe chipul de înger cândva...

Ce păcat că nu am fost la unison
pe scurta cale-a vieții către moarte!

Lumea lui Platon

Antepus pe antistrună
Într-o antisemilună,
Antestrofă într-o cofă
Se anteprivește amorfă.

Anticomunist la treabă
Într-o antilume slavă
A fi neagră, o fi albă
Ca o antidemisuavă.

Anticulegând din rouă
Antifrunza cea mai nouă
Ca să-mi antiamentesc
Unde-o s-antinimeresc.

37

Antipozi și antiplozi
Se antiînvârt Irozi
Într-o antisărbătoare
Câți din ei or să se-nsoare.

Anticip în prag de seară
Ca Antipa într-o doară
Câte flori vor fi
Antitimpurii.

Pedeapsă

Doamne, am descoperit sub frunze

Îngeri.

Cu ochi de chihlimbar

S-au adunat pe ciorchine

Și ne privesc printre frunze cumiști

Ca jigodiile alea mici

de pisici.

Nici nu știu ce-i așteaptă:

Or să fie culeși în coș sau în găleată,

38

Duși la zdrobitor,

Ori călcați de-un picior

Cu pulpă feciorelnică.

Și-or plăti păcatul privitelui...

Bând esența divină

Coborâm treaptă cu treaptă

Și fericiți, cădem în mâinile necuratului.

26.05.2004

Promenadă în familie

Trei cai,
trei coame răsfirânde
purtând miresme ancestrale
porneau cândva din văi.

Trei cai...
Apus de purpură
în coamă li se scurge
în evocări campestre
pe străzi.

Un armăsar, un mânz și o iapă
își fac plimbarea pe-nserat
trăind acum întâia dată
un sentiment din timp primordial ...

04.06.2004

La moartea ceasului nebun

(citind din Leonid Dimov)

Totul nu e decât realitate,
O realitate bizară, întoarsă,
Cu buzele strânse, supte, pierdute
În orizontul purpuriu de seară.

O lume de griji se revarsă
Peste un univers de visări,
Un amalgam puturos ne apasă
Și ne trezim împinși spre abisuri.

40

Jobul se transformă pe nesimțite în coșmar
Copiii se pierd ca într-un carnaval,
Viața spre înalt devine calvar
Și încă nu știi de unde ai fost luat de val.

Și ne-adunăm în haine mozaicate
Gureși, totuși carne de tun,
Dornici de circ și de multe bucate
La moartea ceasului nebun.

06.2004

Deziluzii

Atâtea flori! câte petale
Se pierd în zbor ca într-un vis -
Credeau că viața-i Paradis
Și mor în zori, căzând agale.

Atâtea flori! Orașu-i plin
De foșnitoare rochii calde
Pe străzi se plimbă visătoare
Și-adorm scăpând câte-un suspin.

Se sting lumini în ochii lor;
Și-n lacrimi mândre, vis cu vis,
Atâtea planuri s-au tot dus
Sub umbra veche-a teilor.

Atâtea flori!

31.05.2004

Ultima oră

Dinspre apus fulgeră cu vise,
Trăsnete sparg amintirile pierdute.
Tună cu secunde grele prin oase
Ce se topesc în dureri insuportabile.

Ropot de ore în geam se repede,
Sfâșie veșmântul aspru al timpului;
Oră cu oră se scurge în canalul neantului
Și mă pierd într-o lume fără repere.

42 Au crescut cotele orelor lumii...
Pășim printre minute atenți
Cu pași confuzi.

Oră cu oră se duce-n trecut,
Ploaia a stat. Aș vrea să rețin
De pe frunza bătută de vânt
Ultima clipă ce alunecă lin.

23.06.2004

Însângerare

Cărări palide hrănite
Cu laptele lunii
Și-alunecă tentaculele fără sfârșit
Pe sub bolțile infernului...

Surâs pierdut în noaptea fără vis
Clepsidră spartă-n cornul selenar
Am cules două frânturi de tril
Din scorbura ascunsă-n veșnicie.

Mâinile sângeră neputincioase
Lacrimi uitate de ochii rătăciți
Inima bate, parcă nu mai bate
Și simt că mă pierd, c-am dispărut.

43

02.07.2005

Vis

Trăiesc printre colțuri de stânci
și mâinile-mi sângerânde căutând gheare de
vulturi
se agață de jnepeni și spini.

1 iulie, 2011

Diversiune

Te rogi să vină muza,
Penelul să-ți inspire,
Aștepți în prag de noapte
Aștepți și mai spre-amiază...

Și iată, vine muza
Cu cartea de imobil,
Cu ochi de gheață,-n neguri,
Cu zâmbetul ei nobil.

- 44 Nu bate. E stăpână; ea ușa ți-o deschide
și-nșiră - n cet pe masă
Chitanțe și destine.

Oh, blândă muză suavă!
Făcutu-te-ai matroană!
Nu milă, nu iubire, nu ești piaza cea bună!

Greșit-ai rugăciunea, adresa ei greșit-ai,
De te-ai trezit cu gazda și nu cu ce cerut-ai?

20.06.2002

Cuprins

Muza	5
Hora de iele.....	6
Singurătate.....	7
Întunericul orb	8
Intensitate.....	9
Ce-aș vrea	10
Destin.....	10
Dorul.....	11
Ninsori de flori.....	12
Ninge!	13
Petale	14
Calul troian	15
Certitudine	16
Destinații.....	17
Piatră pe drum.....	18
Tratative de pace.....	19
Cai.....	20
Somnul rațiunii	21
Selecție	22
Iubire strâmbă	23
Despărțire.....	24
Nimb	25
Solo.....	26
Cunoaștere	27
Furtună.....	28
Clipa de reculegere	29

	Hemoragie	30
	Singurătate	31
	Versuri la căderea serii	32
	Căutări	33
	Iertare, Doamne	34
	Starea de bine.....	35
	Nestatornicie	36
	Lumea lui Platon.....	37
	Pedeapsă	38
	Promenadă în familie	39
	La moartea ceasului nebun	40
	Deziluzii.....	41
46	Ultima oră.....	42
	Însângerare.....	43
	Vis.....	43
	Diversiune.....	44

Tipărit la S.C. IRIMPEX S.R.L. Bârlad
Str. C. Hamangiu nr. 15